

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๘๔/๒๕๕๙

เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๔ (ปรับปรุง ๒๕๕๙)

เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชียังต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๔๕ (๓/๒๕๕๙) เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๓๕/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๔ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง งบการเงินระหว่างกาล

ข้อ ๓ ให้ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๔ (ปรับปรุง ๒๕๕๙) เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

ประสิทธิ์ เชื้อพานิช

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2559)

เรื่อง

การรายงานทางการเงินระหว่างกาล

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 34 เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2558 (IAS 34 : Interim Financial Reporting (Bound volume 2016 Consolidated without early application))

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีการปรับปรุงจากฉบับปี 2558 โดยปรับปรุงย่อหน้าที่ 5 16ก และ 56 และเพิ่มย่อหน้าที่ 57 ปรับปรุงการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทนำ

บทนำ 1

วัตถุประสงค์

ขอบเขต

1

คำนิยาม

4

เนื้อหาในรายงานทางการเงินระหว่างกาล

5

ส่วนประกอบขั้นต่ำของรายงานทางการเงินระหว่างกาล

8

รูปแบบและเนื้อหาของงบการเงินระหว่างกาล

9

เหตุการณ์และรายการที่มีนัยสำคัญ

15

การเปิดเผยเรื่องอื่นๆ

16ก

การเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

19

งวดที่ต้องนำเสนองบการเงินระหว่างกาล

20

ความมีสาระสำคัญ

23

การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินประจำปี

26

การรับรู้รายการและการวัดมูลค่า

28

การใช้นโยบายการบัญชีเดียวกันกับงบการเงินประจำปี

28

รายได้ที่ได้รับตามฤดูกาล รายได้ที่ได้รับเป็นวัฏจักร หรือรายได้ที่

ได้รับเป็นครั้งคราว

37

ต้นทุนที่เกิดขึ้นอย่างไม่สม่ำเสมอในระหว่างรอบปีบัญชี

39

การนำหลักการรับรู้รายการและการวัดมูลค่ามาปฏิบัติ

40

การใช้การประมาณการ

41

การปรับย้อนหลังงบการเงินระหว่างกาลของงวดก่อน ๆ

43

วันถือปฏิบัติ

46

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล ประกอบด้วย ย่อหน้าที่ 1 ถึง 57 ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน และมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของ กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558) ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้)

บทนำ

- บทนำ 1 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ระบุถึงการรายงานทางการเงินระหว่างกาล ซึ่งไม่ได้ครอบคลุมใน มาตรฐานการบัญชีฉบับอื่น และให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่ม ในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไป
- บทนำ 2 รายงานทางการเงินระหว่างกาล หมายถึง รายงานทางการเงินที่เป็นงบการเงินแบบสมบูรณ์หรือ งบการเงินแบบย่ออย่างใดอย่างหนึ่ง สำหรับงวดบัญชีที่สั้นกว่างวดเต็มปีบัญชี
- บทนำ 3 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้บังคับว่ากิจการประเภทใดที่ควรเผยแพร่รายงานทางการเงิน ระหว่างกาล ควรเผยแพร่บ่อยเพียงใด หรือควรเผยแพร่ให้เสร็จภายในระยะเวลาเท่าใดหลัง วันสิ้นสุดงวดระหว่างกาล การกำหนดในเรื่องดังกล่าวควรเป็นการตัดสินใจของรัฐบาล หน่วยงานกำกับดูแลด้านหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ และหน่วยงานกำกับดูแลด้านบัญชีอื่น มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้สำหรับบริษัทที่ถูกกำหนดหรือเลือกที่จะเผยแพร่รายงาน ทางการเงินระหว่างกาลให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี
- บทนำ 4 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้
- 4.1 กำหนดเนื้อหาขั้นต่ำของรายงานทางการเงินระหว่างกาลซึ่งรวมถึงการเปิดเผย ข้อมูล และ
 - 4.2 ระบุวิธีรับรู้รายการทางบัญชีและหลักเกณฑ์การวัดมูลค่าควรใช้ในรายงานทางการเงิน ระหว่างกาล
- บทนำ 5 เนื้อหาขั้นต่ำของรายงานทางการเงินระหว่างกาลประกอบด้วยงบแสดงฐานะการเงินแบบย่อ งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จแบบย่อที่แสดงแบบงบเดียวหรือแบบสองงบ งบกระแสเงินสดแบบย่อ งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นแบบย่อและหมายเหตุ ประกอบงบการเงินตามที่กำหนด หากกิจการแสดงรายการของกำไรหรือขาดทุนในงบกำไรขาดทุน ที่แสดงแยกต่างหากตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 10ก ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) กิจการต้องแสดงข้อมูลระหว่าง กาลอย่างย่อจากงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหากนั้นด้วย
- บทนำ 6 ภายใต้ข้อสันนิษฐานที่ว่าผู้ที่อ่านรายงานระหว่างกาลของกิจการได้อ่านรายงานประจำปี ของปีล่าสุด ดังนั้นข้อมูลที่มีอยู่ในหมายเหตุประกอบงบการเงินประจำปีดังกล่าวแทบจะไม่มี การกล่าวซ้ำหรือได้ปรับปรุงให้ทันต่อเหตุการณ์ในรายงานระหว่างกาล แต่ข้อมูลใน

หมายเหตุประกอบงบการเงินระหว่างกาลในเบื้องต้นจะอธิบายถึงเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญ ซึ่งมีผลต่อความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงในฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการตั้งแต่วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานของปีล่าสุด

บทนำ 7 กิจการควรใช้นโยบายการบัญชีเดียวกันสำหรับรายงานทางการเงินระหว่างกาลและงบการเงินประจำปี เว้นแต่นโยบายการบัญชีที่เปลี่ยนแปลงภายหลังวันที่ในงบการเงินประจำปีล่าสุดนั้นจะใช้ในงบการเงินประจำปีถัดไป ความถี่ในการรายงานของกิจการไม่ว่าจะเป็นปีละครั้ง ทุกงวดครึ่งปี หรือทุกไตรมาส ไม่ควรมีผลกระทบต่อการวัดผลการดำเนินงานประจำปี การวัดมูลค่าเพื่อจัดทำงบการเงินระหว่างกาลต้องจัดทำตามเกณฑ์ยอดสะสมจากต้นปีบัญชีถึงปัจจุบันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว

บทนำ 8 (บทนำนี้ไม่เกี่ยวข้อง)

บทนำ 9 ในการตัดสินใจถึงเรื่องรับรู้รายการ จัดประเภทรายการ หรือเปิดเผยข้อมูล เพื่อวัตถุประสงค์การรายงานทางการเงินระหว่างกาล กิจการควรประเมินความมีสาระสำคัญของเรื่องดังกล่าว โดยสัมพันธ์กับข้อมูลทางการเงินของงวดระหว่างกาลนั้น มิใช่ข้อมูลที่ได้จากการประมาณการสำหรับปี

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2559)

เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล

วัตถุประสงค์

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะกำหนดเนื้อหาขั้นต่ำในรายงานทางการเงินระหว่างกาล รวมทั้งหลักเกณฑ์ในการรับรู้และวัดมูลค่ารายการที่นำเสนอในงบการเงินแบบสมบูรณ์ หรือแบบย่อสำหรับงวดระหว่างกาล การรายงานทางการเงินระหว่างกาลที่เชื่อถือได้และทันต่อเวลาจะช่วยให้ผู้ลงทุน เจ้าหนี้ และผู้ใช้งบการเงินอื่นเข้าใจถึงความสามารถของกิจการในการก่อให้เกิดกำไรและกระแสเงินสด รวมถึงเงื่อนไขและสภาพคล่องทางการเงินของกิจการ

ขอบเขต

- 1 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีได้กำหนดว่ากิจการใดควรเผยแพร่รายงานทางการเงินระหว่างกาลและมิได้กำหนดว่ากิจการควรเผยแพร่รายงานทางการเงินระหว่างกาลบ่อยเพียงใด หรือควรเผยแพร่ให้เสร็จภายในระยะเวลาเท่าใดหลังจากวันสิ้นงวดระหว่างกาล อย่างไรก็ตาม รัฐบาลหน่วยงานกำกับดูแลด้านหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ และหน่วยงานกำกับดูแลด้านบัญชีอื่นมักจะกำหนดให้กิจการที่ออกตราสารหนี้หรือตราสารทุนเสนอขายต่อสาธารณชน ต้องจัดทำรายงานทางการเงินระหว่างกาล มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้ปฏิบัติกับกิจการที่ต้องเผยแพร่หรือเลือกที่จะเผยแพร่รายงานทางการเงินระหว่างกาลตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้สนับสนุนให้กิจการที่มีหลักทรัพย์ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์จัดทำรายงานทางการเงินระหว่างกาลที่เป็นไปตามหลักการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า และการเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ และสนับสนุนให้กิจการที่มีหลักทรัพย์ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ปฏิบัติดังนี้
 - 1.1 จัดทำรายงานทางการเงินระหว่างกาลอย่างน้อย ณ วันสิ้นสุดงวดครึ่งปีแรกของรอบบัญชี และ
 - 1.2 จัดทำรายงานทางการเงินระหว่างกาลให้พร้อมใช้ภายใน 60 วันนับจากวันสิ้นงวดระหว่างกาลนั้น
- 2 ในการพิจารณาว่ารายงานทางการเงินประจำปีหรือระหว่างกาลเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินหรือไม่ กิจการที่อาจไม่ได้นำเสนอรายงานทางการเงินระหว่างกาลในบางปีบัญชีหรืออาจนำเสนอรายงานทางการเงินระหว่างกาลซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ยังคงต้องจัดทำงบการเงินประจำปีให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
- 3 หากรายงานทางการเงินระหว่างกาลของกิจการระบุว่าได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน รายงานทางการเงินระหว่างกาลนั้นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดทุกข้อในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ และต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 19

คำนิยาม

- 4 คำศัพท์ที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความหมายโดยเฉพาะ ดังนี้
งวดระหว่างกาล	หมายถึง	รอบระยะเวลารายงานทางการเงินที่สั้นกว่างวดเต็มปีบัญชี
รายงานทางการเงินระหว่างกาล	หมายถึง	รายงานทางการเงินที่เป็นงบการเงินแบบสมบูรณ์ (ตามที่ระบุในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)) หรือ งบการเงินแบบย่อ (ตามที่ระบุในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้) สำหรับงวดระหว่างกาล

เนื้อหาในรายงานทางการเงินระหว่างกาล

- 5 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) ระบุว่างบการเงินแบบสมบูรณ์ประกอบด้วยส่วนประกอบทุกข้อดังต่อไปนี้
- 5.1 งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันสิ้นงวด
 - 5.2 งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวด
 - 5.3 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นสำหรับงวด
 - 5.4 งบกระแสเงินสดสำหรับงวด
 - 5.5 หมายเหตุประกอบงบการเงิน ซึ่งประกอบด้วยนโยบายการบัญชีที่สำคัญและข้อมูลที่เป็นคำอธิบายอื่น
 - 5.5ก ข้อมูลเปรียบเทียบของงวดก่อนตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 38 และ 38ก ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) และ
 - 5.6 งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันต้นงวดของงวดก่อน เมื่อกิจการได้นำนโยบายการบัญชีใหม่ มาถือปฏิบัติย้อนหลัง หรือปรับย้อนหลังรายการในงบการเงิน หรือเมื่อกิจการมีการ จัดประเภทรายการใหม่ในงบการเงิน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 40ก ถึง 40ง ของ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)
- กิจการอาจจะใช้ชื่ออื่นสำหรับงบการเงิน นอกเหนือจากที่ระบุในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจจะใช้ชื่อ “งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ” แทน “งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น”
- 6 กิจการอาจถูกกำหนดหรือเลือกที่จะให้ข้อมูลในรายงานทางการเงินระหว่างกาลน้อยกว่า งบการเงินประจำปีโดยพิจารณาถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อมูลที่ทันต่อเวลากับต้นทุนที่

ต้องเสียไปในการจัดทำข้อมูลนั้น และเพื่อหลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลซ้ำซ้อน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดเนื้อหาขั้นต่ำในรายงานทางการเงินระหว่างกาลซึ่งประกอบด้วยงบการเงินแบบย่อและหมายเหตุประกอบงบการเงินที่กำหนด วัตถุประสงค์ของรายงานทางการเงินระหว่างกาลคือ การให้ข้อมูลเพิ่มเติมจากงบการเงินประจำปีที่น่าเสนอครั้งสุดท้ายเพื่อให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ดังนั้น รายงานทางการเงินระหว่างกาล จึงเน้นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม เหตุการณ์ และสถานการณ์ใหม่ๆ เพื่อไม่ให้ข้อมูลที่นำเสนอซ้ำซ้อนกับข้อมูลที่ได้รายงานไปแล้ว

- 7 กิจการสามารถนำเสนองบการเงินระหว่างกาลแบบสมบูรณ์ตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) หรือนำเสนองบการเงินระหว่างกาลแบบย่อ และเปิดเผยหมายเหตุประกอบงบการเงินที่กำหนดในงบการเงินระหว่างกาลแบบย่อ กิจการสามารถแสดงรายการแต่ละรายการเกินกว่ารายการขั้นต่ำที่ระบุไว้หรือสามารถเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินมากกว่าที่มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดไว้ แม้ว่ากิจการจะนำเสนองบการเงินระหว่างกาลแบบสมบูรณ์ กิจการยังคงต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้รายการและการวัดมูลค่า และต้องเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมายเหตุประกอบงบการเงินที่กำหนดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 16ก) และตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

ส่วนประกอบขั้นต่ำของรายงานทางการเงินระหว่างกาล

- 8 รายงานทางการเงินระหว่างกาลต้องมีส่วนประกอบขั้นต่ำดังต่อไปนี้
- 8.1 งบแสดงฐานะการเงินแบบย่อ
 - 8.2 งบกำไรขาดทุนและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นแบบย่อที่แสดงแบบงบเดียวหรือแบบสองงบ
 - 8.3 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้เจ้าของแบบย่อ
 - 8.4 งบกระแสเงินสดแบบย่อ และ
 - 8.5 หมายเหตุประกอบงบการเงินที่กำหนด
- 8ก หากกิจการแสดงรายการของกำไรหรือขาดทุนในงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหากตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 10ก ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) กิจการต้องแสดงข้อมูลระหว่างกาลอย่างย่อในรูปแบบงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหากด้วย

รูปแบบและเนื้อหาของงบการเงินระหว่างกาล

- 9 หากกิจการเผยแพร่งบการเงินระหว่างกาลแบบสมบูรณ์ กิจการต้องกำหนดรูปแบบและเนื้อหาของงบการเงินให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1

(ปรับปรุง 2559) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) เกี่ยวกับการแสดงงบการเงินแบบสมบูรณ์

- 10 หากกิจการเผยแพร่งบการเงินระหว่างกาลแบบย่อ กิจการต้องแสดงหัวข้อเรื่องและยอดรวมย่อในลักษณะเดียวกับที่แสดงในงบการเงินประจำปีล่าสุดและต้องเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญตามที่มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนด กิจการต้องแสดงรายการแต่ละบรรทัดหรือเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมหากการไม่แสดงหรือการไม่เปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมนั้นทำให้งบการเงินระหว่างกาลแบบย่อบิดเบือนไปจากความเป็นจริง
- 11 กิจการต้องแสดงส่วนประกอบของกำไรต่อหุ้นขั้นพื้นฐานและกำไรต่อหุ้นปรับลดในงบกำไรขาดทุนสำหรับงวดระหว่างกาล เมื่อกิจการอยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 33 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง กำไรต่อหุ้น (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 11ก หากกิจการแสดงรายการของกำไรหรือขาดทุนในงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 10ก ของ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) กิจการต้องแสดงกำไรต่อหุ้นขั้นพื้นฐานและกำไรต่อหุ้นปรับลดในงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก
- 12 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) ได้ให้แนวทางในการกำหนดโครงสร้างของงบการเงิน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการแสดงงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น
- 13 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 14 กิจการต้องจัดทำรายงานทางการเงินระหว่างกาลรวมสำหรับงวดระหว่างกาล หากกิจการนำเสนองบการเงินรวมสำหรับงวดปีบัญชีล่าสุดที่ผ่านมา ตามปกติงบการเงินเฉพาะกิจการของบริษัทใหญ่จะไม่สอดคล้องหรือไม่สามารถเปรียบเทียบกันกับงบการเงินรวมสำหรับงวดปีบัญชีล่าสุดที่ผ่านมา หากงบการเงินประจำปีของกิจการได้รวมงบการเงินเฉพาะกิจการของบริษัทใหญ่เพิ่มเติมจากงบการเงินรวม มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มิได้ห้ามแสดงและมิได้กำหนดให้แสดงงบการเงินระหว่างกาลเฉพาะกิจการของบริษัทใหญ่รวมไว้ในรายงานทางการเงินระหว่างกาล

เหตุการณ์และรายการที่มีนัยสำคัญ

- 15 กิจการต้องเปิดเผยในรายงานทางการเงินระหว่างกาลเกี่ยวกับเหตุการณ์และรายการที่มีนัยสำคัญซึ่งเป็นประโยชน์ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการนับตั้งแต่วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานประจำปีล่าสุด ข้อมูลที่เปิดเผยเกี่ยวกับเหตุการณ์และรายการเหล่านั้นต้องเป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบันซึ่งเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่แสดงไว้ในรายงานทางการเงินประจำปีล่าสุด
- 15ก ผู้ใช้รายงานทางการเงินระหว่างกาลของกิจการจะสามารถเข้าถึงรายงานทางการเงินประจำปีล่าสุดของกิจการ ดังนั้น เหตุผลประกอบรายงานทางการเงินระหว่างกาลไม่จำเป็นที่จะต้อง

- ให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันซึ่งไม่มีนัยสำคัญหากข้อมูลดังกล่าวได้ถูกรวมไว้แล้วในรายงานทางการเงินประจำปีล่าสุด
- 15ข กิจการอาจต้องเปิดเผยเหตุการณ์และรายการต่อไปนี้หากข้อมูลดังกล่าวมีนัยสำคัญต่อความเข้าใจรายงานทางการเงินระหว่างกาล รายการต่อไปนี้ไม่ได้เป็นข้อยุติ
- 15ข.1 การปรับลดมูลค่าและการกลับบัญชีปรับลดมูลค่าของสินค้าคงเหลือให้เป็นมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับ
 - 15ข.2 การรับรู้และการกลับบัญชีรายการขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ทางการเงินที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สินทรัพย์ไม่มีตัวตน หรือสินทรัพย์อื่น
 - 15ข.3 การกลับบัญชีประมาณการหนี้สินที่เกิดจากต้นทุนของการปรับโครงสร้าง
 - 15ข.4 การได้มาและการจำหน่ายไปซึ่งที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
 - 15ข.5 ภาระผูกพันที่จะซื้อที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
 - 15ข.6 การชำระค่าเสียหายที่เกิดจากการฟ้องร้อง
 - 15ข.7 การแก้ไขข้อผิดพลาดสำหรับข้อมูลที่เคยนำเสนอในงวดก่อน
 - 15ข.8 การเปลี่ยนแปลงในสภาพเศรษฐกิจหรือธุรกิจที่ส่งผลต่อมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมหรือราคาทุนตัดจำหน่าย
 - 15ข.9 การผัดนัดชำระหนี้หรือการผัดเจือปนไขตามสัญญาเงินกู้ที่ยังไม่มีการแก้ไขให้ดีขึ้น ณ วันที่ก่อนหรือในวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
 - 15ข.10 รายการกับบุคคลและกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
 - 15ข.11 การโอนระหว่างลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรมที่ใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงิน
 - 15ข.12 การเปลี่ยนแปลงการจัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงินอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนในวัตถุประสงค์ หรือเปลี่ยนการใช้สินทรัพย์เหล่านั้น และ
 - 15ข.13 การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น หรือสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น
- 15ค มาตรฐานการรายงานทางการเงินแต่ละฉบับจะให้ข้อมูลเป็นแนวทางการเปิดเผยข้อมูลในรายการตามย่อหน้าที่ 15ข เมื่อเหตุการณ์หรือรายการเหล่านั้นมีนัยสำคัญต่อความเข้าใจได้ของการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินหรือผลการดำเนินงานของกิจการนับจากรายงานประจำปีล่าสุด ทำให้กิจการควรให้คำอธิบายและข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นข้อมูลปัจจุบันในงบการเงินระหว่างกาลเพื่อให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันนับจากรอบระยะเวลารายงานประจำปีล่าสุด
- 16 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)

การเปิดเผยเรื่องอื่น ๆ

- 16ก นอกเหนือจากการเปิดเผยเหตุการณ์และรายการที่มีนัยสำคัญตามย่อหน้าที่ 15 ถึง 15ค กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินระหว่างกาลหรือที่อื่นในรายงานทางการเงินระหว่างกาล การเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ต้องเปิดเผยไว้ในหมายเหตุ

ประกอบงบการเงินระหว่างกาล หรือรวมอยู่ในรายงานอื่นโดยการอ้างอิงจากงบการเงินระหว่างกาลไปยังรายงานอื่น (เช่น การวิเคราะห์ของผู้บริหาร หรือรายงานเกี่ยวกับความเสี่ยง) ซึ่งเผยแพร่ให้กับผู้ใช้งบการเงินพร้อมกับงบการเงินระหว่างกาล หากผู้ใช้งบการเงินระหว่างกาลไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวโดยการอ้างอิงถึงในลักษณะและเวลาเดียวกันกับงบการเงินระหว่างกาล จะถือว่ารายงานทางการเงินระหว่างกาลไม่สมบูรณ์ การเปิดเผยข้อมูลต้องแสดงรายการตามเกณฑ์ยอดสะสมจากต้นปีบัญชีถึงปัจจุบัน

- 16ก.1 ข้อเท็จจริงที่ว่ากิจการได้ใช้นโยบายการบัญชีและวิธีการคำนวณในงบการเงินระหว่างกาล เช่นเดียวกับที่ใช้ในงบการเงินประจำปีล่าสุด หรือข้อเท็จจริงที่ว่ากิจการได้เปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีหรือวิธีการคำนวณ โดยเปิดเผยถึงลักษณะและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงนั้น
- 16ก.2 ความเห็นที่อธิบายเกี่ยวกับการดำเนินงานในงวดระหว่างกาลที่มีลักษณะเป็นวัฏจักรหรือฤดูกาล
- 16ก.3 ลักษณะและจำนวนเงินของรายการที่มีผลกระทบต่อสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ กำไรสุทธิ หรือกระแสเงินสด ซึ่งเป็นรายการไม่ปกติเนื่องจากลักษณะขนาด หรือการเกิดขึ้นของรายการนั้น
- 16ก.4 ลักษณะและจำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงประมาณการของจำนวนเงินที่เคยรายงานไว้ในงวดระหว่างกาลก่อนๆ ของรอบปีบัญชีปัจจุบัน หรือการเปลี่ยนแปลงประมาณการของจำนวนเงินที่เคยรายงานในงวดปีบัญชีก่อนๆ
- 16ก.5 การซื้อคืน การชำระคืน และการออกตราสารหนี้และตราสารทุน
- 16ก.6 จำนวนเงินปันผลจ่าย (ยอดรวมหรือต่อหุ้น) โดยแยกแสดงตามประเภทของหุ้นสามัญและหุ้นประเภทอื่น
- 16ก.7 ข้อมูลตามส่วนงาน มีดังต่อไปนี้ (การเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานต้องรวมในรายงานทางการเงินระหว่างกาลก็ต่อเมื่อมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง ส่วนงานดำเนินงาน (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานในงบการเงินประจำปี)
 - 16ก.7.1 รายได้จากลูกค้าภายนอก หากเรื่องนี้ได้รวมไว้ในการวัดมูลค่ากำไรหรือขาดทุนตามส่วนงานที่ได้รับการสอบทาน โดยผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการดำเนินงานหรือที่โดยปกตินำเสนอข้อมูลดังกล่าวต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการดำเนินงาน
 - 16ก.7.2 รายได้ระหว่างส่วนงาน หากเรื่องนี้ได้รวมอยู่ในการวัดมูลค่ากำไรหรือขาดทุนตามส่วนงานที่ได้รับการสอบทานโดยผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการดำเนินงาน หรือตามปกติได้นำเสนอข้อมูลดังกล่าวต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการดำเนินงาน
 - 16ก.7.3 ตัววัดมูลค่ากำไรหรือขาดทุนตามส่วนงาน

- 16ก.7.4 ตัววัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินรวมสำหรับส่วนงานที่รายงานเฉพาะ หากโดยปกติมีการนำเสนอข้อมูลจำนวนเงินดังกล่าวต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการดำเนินงาน และถ้ามีการเปลี่ยนแปลงที่มีสาระสำคัญจากจำนวนเงินที่ได้เปิดเผยไว้ในงบการเงินประจำปีล่าสุด สำหรับส่วนงานที่รายงานนั้น
- 16ก.7.5 คำอธิบายความแตกต่างจากงบการเงินประจำปีล่าสุดในเกณฑ์การแบ่งแยกส่วนงานหรือการวัดมูลค่ากำไรหรือขาดทุนตามส่วนงาน
- 16ก.7.6 การกระทบยอดระหว่างผลรวมของกำไรหรือขาดทุนของส่วนงานที่รายงานกับกำไรหรือขาดทุนของกิจการก่อนค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ (รายได้ภาษีเงินได้) และก่อนการดำเนินงานที่ยกเลิกของกิจการ อย่างไรก็ตาม หากกิจการปันส่วนรายการต่อไปนี้ เช่น ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ (รายได้ภาษีเงินได้) ให้แก่ส่วนงานที่เสนอรายงาน กิจการอาจกระทบยอดระหว่างผลรวมของกำไรหรือขาดทุนตามส่วนงานและกำไรหรือขาดทุนหลังหักรายการดังกล่าว รายการกระทบยอดที่มีสาระสำคัญต้องระบุแยกออกมาและอธิบายการกระทบยอดนั้น
- 16ก.8 เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงินระหว่างกาล ซึ่งไม่ได้แสดงในงบการเงินระหว่างกาลของงวดที่นำเสนอ
- 16ก.9 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของกิจการในระหว่างงวดระหว่างกาล ซึ่งรวมถึงการรวมธุรกิจ การได้หรือเสียอำนาจควบคุมในบริษัทย่อย และเงินลงทุนระยะยาว การปรับโครงสร้าง และการดำเนินงานที่ยกเลิก ในกรณีของการรวมธุรกิจ ให้กิจการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง *การรวมธุรกิจ* (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 16ก.10 การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินต้องเป็นไปตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 91 ถึง 93.8 94 ถึง 96 98 และ 99 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง *การวัดมูลค่ายุติธรรม* (เมื่อมีการประกาศใช้) และย่อหน้าที่ 25 26 และ 28 ถึง 30 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน* (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 16ก.11 กิจการที่จะกลายเป็นหรือสิ้นสุดการเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง *งบการเงินรวม* (เมื่อมีการประกาศใช้) ต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 9ข ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียในกิจการอื่น* (เมื่อมีการประกาศใช้)

17-18 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)

การเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

- 19 หากรายงานทางการเงินระหว่างกาลได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว รายงานทางการเงินระหว่างกาลต้องไม่รายงานว่าจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินหากไม่ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหมดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

งวดที่ต้องนำเสนองบการเงินระหว่างกาล

- 20 รายงานระหว่างกาลต้องรวมงบการเงินระหว่างกาล (แบบสมบูรณ์หรือแบบย่อ) สำหรับงวดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

20.1 งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันสิ้นงวดระหว่างกาลปัจจุบัน และงบแสดงฐานะการเงินเปรียบเทียบ ณ วันสิ้นงวดปีบัญชีล่าสุดที่ผ่านมา

20.2 งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวดระหว่างกาลปัจจุบันและงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่แสดงยอดสะสมตั้งแต่ต้นปีบัญชีปัจจุบันจนถึงวันสิ้นงวดระหว่างกาล และงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นเปรียบเทียบ เพื่อการเปรียบเทียบสำหรับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2559) เรื่องการนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) รายงานระหว่างกาลอาจจะนำเสนอแต่ละงวดเป็นงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหากหรืองบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

20.3 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของซึ่งแสดงยอดสะสมตั้งแต่ต้นปีบัญชีปัจจุบันจนถึงวันสิ้นงวดระหว่างกาล พร้อมทั้งงบการเงินเปรียบเทียบดังกล่าวเพื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน

20.4 งบกระแสเงินสดซึ่งแสดงยอดสะสมตั้งแต่ต้นปีบัญชีปัจจุบันจนถึงวันสิ้นงวดระหว่างกาล พร้อมทั้งงบกระแสเงินสดเปรียบเทียบ เพื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน

- 21 สำหรับกิจการที่ธุรกิจมีการขึ้นลงตามฤดูกาลอย่างเห็นได้ชัด ข้อมูลทางการเงินสำหรับงวดสิบสองเดือนสิ้นสุดของงวดระหว่างกาล และข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับช่วงเวลาเดียวกันของสิบสองเดือนก่อนจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน ดังนั้น กิจการที่ธุรกิจมีการขึ้นลงตามฤดูกาลอย่างเห็นได้ชัดควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวเพิ่มเติมจากข้อกำหนดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 20

22 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

ความมีสาระสำคัญ

- 23 ในการพิจารณาว่าข้อมูลแต่ละรายการนั้นควรรับรู้ วัดมูลค่า จัดประเภท และเปิดเผยอย่างไรในการรายงานทางการเงินระหว่างกาล กิจการต้องประเมินความมีสาระสำคัญของรายการโดยสัมพันธ์กับข้อมูลทางการเงินที่รวมอยู่ในรายงานทางการเงินระหว่างกาล ในการประเมินความมีสาระสำคัญ กิจการต้องตระหนักว่าในรายงานทางการเงินระหว่างกาล กิจการอาจใช้การประมาณการในการวัดมูลค่า มากกว่าที่ใช้ในการวัดมูลค่าในข้อมูลทางการเงินประจำปี
- 24 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้) ระบุว่าข้อมูลจะถือว่ามีสาระสำคัญหากการไม่แสดงข้อมูลหรือการแสดงข้อมูลผิดพลาดมีผลกระทบต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้กิจการเปิดเผยรายการที่มีสาระสำคัญแตกต่างหากจากรายการอื่น เช่น การดำเนินงานที่ยกเลิก และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้เปิดเผยเรื่องการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี ข้อผิดพลาด และการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี มาตรฐานการบัญชีทั้งสองฉบับไม่ได้ระบุจำนวนเพื่อใช้ในการตัดสินความมีสาระสำคัญของข้อมูล
- 25 แม้ว่ากิจการต้องอาศัยดุลยพินิจในการประเมินความมีสาระสำคัญเพื่อจัดทำรายงานทางการเงิน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการใช้ข้อมูลของงวดระหว่างกาลเป็นเกณฑ์ในการพิจารณารับรู้และเปิดเผยข้อมูลที่แสดงในรายงานทางการเงินระหว่างกาลนั้น ดังนั้น กิจการจะรับรู้และเปิดเผยข้อมูลของรายการ ตัวอย่างเช่น รายการที่ไม่ปกติ การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการ และข้อผิดพลาดที่สำคัญ ตามเกณฑ์ของความมีสาระสำคัญเมื่อเทียบกับข้อมูลที่แสดงอยู่ในงวดระหว่างกาล เพื่อหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิดที่อาจเป็นผลจากการไม่เปิดเผยข้อมูล กิจการต้องตระหนักอยู่เสมอว่ารายงานทางการเงินระหว่างกาลต้องให้ข้อมูลทุกอย่างที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจถึงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการในงวดระหว่างกาลนั้น

การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินประจำปี

- 26 หากการประมาณการจำนวนเงินที่ได้รายงานไว้ในงวดระหว่างกาลของงวดก่อน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในงวดระหว่างกาลงวดสุดท้ายของรอบปีบัญชี โดยที่กิจการจะไม่ได้นำเสนอรายงานทางการเงินระหว่างกาลงวดสุดท้ายนี้แตกต่างหาก กิจการ

ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและจำนวนของการเปลี่ยนแปลงประมาณการในหมายเหตุประกอบงบการเงินของงบการเงินประจำปีสำหรับรอบปีบัญชีนั้น

- 27 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ และจำนวนเงิน (ถ้าปฏิบัติได้) ของการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีที่มีผลกระทบอย่างมีสาระสำคัญในงวดปัจจุบัน หรือที่คาดว่าจะมีผลกระทบอย่างมีสาระสำคัญในงวดต่อมา ส่วนมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่คล้ายคลึงกันในรายงานทางการเงินระหว่างกาลตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 16ก.4 ตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงประมาณการในงวดระหว่างกาลงวดสุดท้ายที่ต้องเปิดเผย ได้แก่ การปรับลดมูลค่าสินค้าคงเหลือ การปรับโครงสร้าง หรือผลขาดทุนจากการด้อยค่าที่ได้เคยรายงานไว้ในงวดระหว่างกาลงวดก่อนของรอบปีบัญชีเดียวกัน การเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 26 สอดคล้องกับข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้) แต่มีขอบเขตที่แคบกว่า คือ เกี่ยวข้องเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงประมาณการกิจการไม่ต้องรวมข้อมูลทางการเงินเพิ่มเติมที่เปิดเผยในงบการเงินระหว่างกาลไว้ในงบการเงินประจำปี

การรับรู้รายการและการวัดมูลค่า

การใช้นโยบายการบัญชีเดียวกันกับงบการเงินประจำปี

- 28 กิจการต้องใช้นโยบายการบัญชีเดียวกันสำหรับงบการเงินระหว่างกาลและงบการเงินประจำปี เว้นแต่นโยบายการบัญชีที่เปลี่ยนแปลงภายหลังวันที่ในงบการเงินประจำปีล่าสุดนั้นจะใช้ในงบการเงินประจำปีถัดไป อย่างไรก็ตาม ความถี่ในการรายงานของกิจการ (ไม่ว่ากิจการจะนำเสนองบการเงินเป็นรายปี ทุกงวดครึ่งปี หรือทุกไตรมาส) ต้องไม่มีผลกระทบต่อการวัดผลการดำเนินงานประจำปี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว การวัดมูลค่าเพื่อจัดทำงบการเงินระหว่างกาลต้องจัดทำตามเกณฑ์ยอดสะสมจากต้นปีบัญชีถึงปัจจุบัน
- 29 ข้อกำหนดที่ว่ากิจการต้องใช้นโยบายการบัญชีเดียวกันสำหรับงบการเงินระหว่างกาลและงบการเงินประจำปีอาจทำให้ดูเหมือนว่าการวัดมูลค่าในงวดระหว่างกาลเป็นอิสระจากรอบระยะเวลารายงานอื่นๆ แต่ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 28 ที่ว่าความถี่ในการนำเสนองบการเงินระหว่างกาลต้องไม่มีผลต่อการวัดมูลค่าของผลการดำเนินงานประจำปีชี้ให้เห็นว่างวดระหว่างกาลเป็นส่วนหนึ่งของงวดปีบัญชี เกณฑ์การวัดมูลค่าตามเกณฑ์ยอดสะสมจากต้นปีบัญชีถึงปัจจุบันอาจทำให้กิจการต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงประมาณการของจำนวนที่ได้รายงานไว้ในงวดระหว่างกาลก่อนๆ ในรอบปีบัญชีปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม หลักเกณฑ์ในการรับรู้รายการ

สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับงวดระหว่างกาลยังคงเป็นหลักเกณฑ์เดียวกันกับที่ใช้ในงบการเงินประจำปี

- 30 ตัวอย่างการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าของรายงานทางการเงินระหว่างกาล มีดังต่อไปนี้
- 30.1 หลักเกณฑ์ในการรับรู้และวัดมูลค่าผลขาดทุนจากการปรับลดมูลค่าสินค้าคงเหลือ ผลขาดทุนจากการปรับโครงสร้าง หรือผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ ในงวดระหว่างกาลเป็นหลักเกณฑ์เดียวกันกับที่กิจการใช้ในการจัดทำงบการเงินประจำปีไม่ว่ากิจการจะจัดทำรายงานระหว่างกาลหรือไม่ อย่างไรก็ตาม หากกิจการรับรู้และวัดมูลค่ารายการดังกล่าวในงวดระหว่างกาลงวดหนึ่งและเปลี่ยนแปลงประมาณการในงวดระหว่างกาลต่อมาในรอบปีบัญชีเดียวกัน กิจการต้องทำการเปลี่ยนแปลงประมาณการนั้นในงวดระหว่างกาลที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเป็นการบันทึกเพิ่มหรือกลับบัญชีรายการขาดทุนที่ได้บันทึกไปแล้ว
- 30.2 รายการที่ไม่ถือเป็นสินทรัพย์ตามคำนิยาม ณ วันสิ้นงวดระหว่างกาล ต้องไม่บันทึกเป็นรายการรอการตัดบัญชีในงบแสดงฐานะการเงิน ด้วยเหตุผลที่ว่ากิจการต้องรอข้อมูลเพิ่มเติมในอนาคตก่อนที่จะกำหนดได้ว่ารายการดังกล่าวจะเป็นสินทรัพย์ตามคำนิยามหรือไม่ หรือด้วยเหตุผลที่ว่าจำนวนกำไรสุทธิของงวดระหว่างกาลแต่ละงวดในรอบปีบัญชีเดียวกันจะได้ไม่แตกต่างกันเกินไป และ
- 30.3 กิจการต้องรับรู้ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับภาษีเงินได้ในช่วงระหว่างกาลแต่ละงวดด้วยประมาณการที่ดีที่สุด โดยอัตราที่ใช้ในการคำนวณต้องเป็นอัตราภาษีเงินได้ถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักทั้งปีที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของรอบปีบัญชานั้น กิจการอาจปรับปรุงจำนวนภาษีเงินได้ค้างจ่ายในช่วงระหว่างกาลต่อมาของรอบปีบัญชีเดียวกันหากการประมาณการของอัตราภาษีเงินได้ประจำปีเปลี่ยนแปลงไป
- 31 กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558) ระบุว่า การรับรู้รายการหมายถึง การรวมรายการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของงบดุลหรืองบกำไรขาดทุน หากรายการนั้นเป็นไปตามคำนิยามขององค์ประกอบและเข้าเกณฑ์การรับรู้รายการ คำนิยามของสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่าย เป็นหลักการพื้นฐานของการรับรู้รายการในงบการเงิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานทั้งงวดประจำปีและงวดระหว่างกาล
- 32 กิจการต้องทดสอบถึงประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตที่จะได้รับจากสินทรัพย์ ณ วันสิ้นงวดระหว่างกาลและวันสิ้นงวดปีบัญชี รายการซึ่งโดยลักษณะแล้วไม่เข้าเงื่อนไขเป็นสินทรัพย์ตามคำนิยาม ณ วันสิ้นงวดปีบัญชีจะไม่บันทึกเป็นสินทรัพย์ ณ วันสิ้นงวดระหว่างกาลในทำนองเดียวกัน หนี้สิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานระหว่างกาลต้องเป็นภาระผูกพันที่กิจการมีอยู่ ณ วันนั้น ซึ่งเป็นหลักการที่ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับการรับรู้หนี้สิน ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงานประจำปี
- 33 ลักษณะสำคัญของการเกิดรายการรายได้และค่าใช้จ่ายคือการมีกระแสเข้าและกระแสดอกของสินทรัพย์และหนี้สินที่เกิดขึ้นแล้ว ดังนั้นกิจการจะสามารถรับรู้รายการเป็นรายได้และค่าใช้จ่ายก็ต่อเมื่อกระแสเข้าหรือกระแสดอกดังกล่าวเกิดขึ้นแล้ว ในทางกลับกันกิจการต้องไม่

รับรู้รายการเป็นรายได้และค่าใช้จ่ายหากกระแสเข้าหรือกระแสออกนั้นยังไม่เกิดขึ้น *กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* (ปรับปรุง 2558) ระบุว่ากิจการควรรับรู้ค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนเมื่อประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตลดลงเนื่องจากการลดลงของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน และเมื่อกิจการสามารถวัดมูลค่าของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตได้อย่างน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม *กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* (ปรับปรุง 2558) ไม่อนุญาตให้กิจการรับรู้รายการเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินในงบดุลหากรายการนั้นไม่เป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินตามค่านิยาม

- 34 ในการวัดมูลค่ารายการต่างๆ เช่น สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดที่รายงานในงบการเงิน กิจการที่นำเสนอเฉพาะงบการเงินประจำปีสามารถใช้ข้อมูลทางบัญชีทั้งหมดที่มีอยู่ตลอดงวดบัญชี การวัดมูลค่าดังกล่าวเป็นการที่กิจการนำเกณฑ์ยอดสะสมจากต้นปีบัญชีถึงปัจจุบันมาใช้นั่นเอง
- 35 กิจการที่นำเสนองบการเงินรายครึ่งปีสามารถใช้ข้อมูลที่มีอยู่จนถึงกลางปีหรือหลังจากนั้นในช่วงสั้นๆ เพื่อการวัดมูลค่าของงบการเงินสำหรับงวดหกเดือนแรก และใช้ข้อมูลที่มีอยู่จนถึงวันสิ้นงวดบัญชีหรือหลังจากนั้นในช่วงสั้นๆ เพื่อการวัดมูลค่าของงบการเงินสำหรับงวดสิบสองเดือน การวัดมูลค่าสำหรับสิบสองเดือนจะรวมถึงการเปลี่ยนแปลงประมาณการที่อาจเป็นไปได้ของจำนวนเงินที่เคยประมาณไว้สำหรับงวดหกเดือนแรก โดยไม่ปรับย้อนหลังรายงานทางการเงินระหว่างกาลของงวดดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ย่อหน้าที่ 16ก.4 และย่อหน้าที่ 26 กำหนดให้มีการเปิดเผยเกี่ยวกับลักษณะและจำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงประมาณการที่มีนัยสำคัญ
- 36 กิจการที่นำเสนองบการเงินบ่อยครั้งกว่ารายครึ่งปีต้องวัดมูลค่าของรายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับงวดระหว่างกาลแต่ละงวดโดยใช้เกณฑ์ยอดสะสมจากต้นปีบัญชีถึงปัจจุบัน โดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ขณะที่จัดทำงบการเงินแต่ละงวดนั้น จำนวนของรายได้และค่าใช้จ่ายที่แสดงในงวดระหว่างกาลปัจจุบันต้องรวมการเปลี่ยนแปลงประมาณการของจำนวนที่แสดงไว้ในงวดระหว่างกาลงวดก่อนของปีบัญชีเดียวกันโดยไม่ต้องปรับย้อนหลังงบการเงินระหว่างกาลงวดก่อน อย่างไรก็ตาม ย่อหน้าที่ 16ก.4 และย่อหน้าที่ 26 กำหนดให้มีการเปิดเผยเกี่ยวกับลักษณะและจำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงประมาณการที่มีนัยสำคัญ

รายได้ที่ได้รับตามฤดูกาล รายได้ที่ได้รับเป็นวัฏจักร หรือรายได้ที่ได้รับเป็นครั้งคราว

- 37 รายได้ที่ได้รับตามฤดูกาล รายได้ที่ได้รับเป็นวัฏจักร หรือรายได้ที่ได้รับเป็นครั้งคราวต้องไม่คาดการณ์หรือรอการรับรู้ ณ วันสิ้นงวดระหว่างกาล หากการคาดการณ์หรือการรอรับรู้ดังกล่าวไม่เหมาะสม ณ วันสิ้นงวดปีบัญชีนั้นของกิจการ
- 38 ตัวอย่างของรายได้ที่ยังไม่เกิด ซึ่งกิจการไม่สามารถบันทึกเป็นรายได้ไว้ล่วงหน้า ได้แก่ รายได้จากเงินปันผล รายได้ค่าสิทธิ และเงินอุดหนุนจากรัฐบาล นอกจากนี้บางกิจการอาจได้รับรายได้ในงวดระหว่างกาลบางงวดสูงกว่างวดอื่นๆ ในรอบปีบัญชีเดียวกันเป็นประจำ เช่น รายได้จากการขายสินค้าปลีกตามฤดูกาล กิจการต้องรับรู้รายการดังกล่าวเป็นรายได้ทั้งจำนวนเมื่อเกิดขึ้น

ต้นทุนที่เกิดขึ้นอย่างไม่สม่ำเสมอในระหว่างรอบปีบัญชี

- 39 ต้นทุนที่เกิดขึ้นอย่างไม่สม่ำเสมอในระหว่างปีบัญชีของกิจการ ต้องคาดการณ์หรือรอการรับรู้เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดทำรายงานในงวดระหว่างกาล ก็ต่อเมื่อเป็นการเหมาะสมที่กิจการจะคาดการณ์หรือรอการรับรู้ต้นทุนดังกล่าว ณ วันสิ้นงวดปีบัญชี

การนำหลักการรับรู้รายการและการวัดมูลค่ามาปฏิบัติ

- 40 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

การใช้การประมาณการ

- 41 กิจการต้องใช้วิธีวัดมูลค่าที่ทำให้มั่นใจว่า ข้อมูลที่แสดงในรายงานทางการเงินระหว่างกาลสามารถเชื่อถือได้ และข้อมูลทางการเงินทั้งหมดที่มีสาระสำคัญซึ่งเกี่ยวข้องกับความสำเร็จฐานะการเงินหรือผลการดำเนินงานของกิจการมีการเปิดเผยอย่างเหมาะสม กิจการมักอาศัยการประมาณการที่สมเหตุสมผลเพื่อวัดมูลค่ารายการบางรายการในรายงานทางการเงินประจำปีและรายงานทางการเงินระหว่างกาล ซึ่งตามปกติกิจการจำเป็นต้องใช้การประมาณการในการจัดทำรายงานทางการเงินระหว่างกาลมากกว่าที่ต้องใช้ในการจัดทำรายงานทางการเงินประจำปี
- 42 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

การปรับย้อนหลังการเงินระหว่างกาลของงวดก่อน ๆ

- 43 การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี นอกเหนือจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับใหม่ กิจการต้องปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้
- 43.1 ปรับย้อนหลังการเงินระหว่างกาลของงวดก่อน ๆ ในรอบปีบัญชีปัจจุบันและงบการเงินระหว่างกาลของรอบปีบัญชีก่อน ๆ ที่นำมาเปรียบเทียบ ซึ่งจะปรับย้อนหลังในงบการเงินประจำปีตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้) หรือ
- 43.2 ปรับปรุงงบการเงินระหว่างกาลของงวดก่อน ๆ ในรอบปีบัญชีปัจจุบันและงบการเงินระหว่างกาลของรอบปีบัญชีก่อน ๆ ที่นำมาเปรียบเทียบตามนโยบายการบัญชีใหม่โดยวิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปนับจากวันแรกสุดที่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ หากไม่สามารถระบุถึงผลกระทบสะสม ณ วันต้นปีบัญชีจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีที่มีผลกระทบต่อรอบปีบัญชีก่อน ๆ ได้ในทางปฏิบัติ

- 44 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้แน่ใจว่ากิจการใช้นโยบายการบัญชีเดียวกันสำหรับรายการบัญชีประเภทเดียวกันตลอดปีบัญชี ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้) การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีต้องสะท้อนให้เห็นด้วยวิธีปรับย้อนหลังโดยกิจการต้องปรับข้อมูลทางการเงินของงวดก่อนที่ย้อนหลังไปไกลที่สุดที่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม หากกิจการไม่สามารถกำหนดจำนวนสะสมที่ต้องใช้ปรับย้อนหลังงบการเงินของงวดก่อนๆ ได้ในทางปฏิบัติ มาตรฐานการบัญชีฉบับดังกล่าวกำหนดให้กิจการสามารถใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปนับจากวันแรกสุดที่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ ส่วนผลกระทบตามย่อหน้าที่ 43 กำหนดให้กิจการที่เปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีในปีบัญชีปัจจุบันใช้วิธีปรับย้อนหลัง หรือหากไม่สามารถปฏิบัติได้ให้ใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป แต่ต้องถือปฏิบัติตั้งแต่ต้นปีบัญชี
- 45 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่อนุญาตให้กิจการใช้นโยบายการบัญชีที่แตกต่างกันในรอบปีบัญชีเดียวกัน เนื่องจากจะทำให้การปันส่วนรายการระหว่างงวดทำได้ยาก นอกจากนี้ยังจะทำให้ผลการดำเนินงานไม่มีความชัดเจน และทำให้เกิดความยากต่อการวิเคราะห์และความเข้าใจงบการเงินระหว่างกาล

วันถือปฏิบัติ

- 46 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไป ทั้งนี้สนับสนุนให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ
- 47 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 48 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 49 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 50 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 51 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 52 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 53 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 54 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 55 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 56 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการปรับปรุงย่อหน้าที่ 16ก ของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ โดยการปรับย้อนหลังตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้) สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

- 57 การริเริ่มปรับปรุงเรื่องการเปิดเผยข้อมูล (ที่ปรับปรุงในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)) ทำให้เกิดการปรับปรุงย่อหน้าที่ 5 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการปรับปรุงดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้